

कृष्ण चर्मस्वर्गस्यैव तस्योपरि च धारयेत् ॥
जुमानु नवनीतस्य प्रस्यमाचस्य धारयेत् ।
व्रत्सं चतुर्थमागस्य तस्या उत्तरतो व्यसेत् ॥

कृत्वा विद्यानेन च राजसिंह-
सुवर्णशङ्करी सुसुखी च कार्या ।
नेत्रे च तस्या भगिर्मौलिकैसु
कृत्वा तयावच्च गुड्हे निज्जाम् ॥
बोहृ च पुष्टे च फलेच्च इत्याः
प्रकल्प्य साक्षात् सितेच्च सूचैः ॥

नवनीतस्यानीं राजनिश्चुपादां प्रकल्प्य वेत् ।
तात्पृष्ठदौं कांस्यदोहां दर्भरोमकृतच्छवीम् ।
स्वर्णशङ्करीं रौप्यखराम् पञ्चरत्नसमन्विताम् ।
चतुर्भिर्जिल्पाचैसु चंयुतां सर्वतो दिशः ॥
आक्षाद् वस्तुयुग्मेन गच्छपुष्टेरलङ्घतम् ।
दित्य दीपांच्च प्रज्वल्य ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥
वेदवेदाङ्गविदे आहितानिर्जितात्मानु ।
मन्त्रास्त एव जप्तयाः सर्वथृषु ये स्फुताः ॥
पुरा देवासुरैः सर्वैः सागरस्य तु मन्त्रये
उत्पन्नं दिव्यमन्तं नवनीतमिदं शुभम् ॥
व्याप्तायतच्च भूतानां नवनीतैः । नमोऽस्तु ते ।
एव सुचायं तां ददात् ब्राह्मणाय कुटुम्बिने ॥

थेदुश्च इत्या सुसुदां सोपधानां
नयेदृशं दिव्यवर्यस्य भूयः ।
हविव्येव सरसचोपसुक्रा
तिष्ठेद्दिन थेदुश्चीणि विषः ॥

यः प्रपश्यति तां थेनुं हौयमानां नरोत्तम ।
सर्वप्रापविनिर्मुक्तः शिवसायुच्यतां ब्रजेत् ॥
पिण्डिभिः पूर्वजैः साहृं भविष्यद्धिच्च मानवः ।
विष्णुलोकं ब्रजत्याशु यावदाङ्गतसंप्रवम् ॥
य इदं शशुद्धाङ्गक्षया आवयेहापि मानवः ।
सर्वप्रापविशुद्धालाका विष्णुलोके महीयते ॥”

इति वराहपुराणम् ॥

नवपाठकः, पुं, (नवो नृतः पाठकोऽध्यापकः ।)
नृतानाथापकः । इति विष्णुलाङ्कैसुही ॥

नवफलिका, खी, (नवं फलं यस्याः । कापि अत इत्यम् ।) नवम् । नवजातरजोऽङ्गना । इति मेदिनी॒ के, २०० ॥

नवमः, चि, (नवनु+“तस्य पूरणे उट्” ॥ ५ । २ । १८ । इति उट् । ततो “नान्ताद-संखाद्मेद्” ॥ ५ । २ । १८ । इति उटो मट् ।) नवानां पूरणः । इति याकरणम् ॥
नयेद्यादि भाषा ।

नवमहिका, खी, (नव नृतना सुवा वा महिका ।) नवमालिका । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, प्रबोधचन्द्रोदये । १ । १२ । “रस्यं हम्मतलं नवः सुनयना गुञ्जद्विरेपा लताः ।
प्रोक्तीलम्बमहिका; सुरभयो वाताः सच्चन्द्रा निशाः ॥”)

नवमालिका, खी, (नवा नृतना मालिका महिका-पुष्यम् ।) नवमहिकापुष्यम् । वासनौ नेवारी इति लोके । नेवारी इति नेवोयार इति च

भाषा । तत्पर्यायः । अतिमोहा २ यैश्वी ३
गौद्योङ्गवा ४ सप्तला ५ सुकुमारी ६ सरभिः ७
शुचिमहिका ८ सुगन्धा ९ शिखरिणी १०
नवाली ११ । इति राजनिर्वेषः ॥ भद्रवर्मा १२
देवलता १३ । इति शब्दचन्द्रिका ॥ गत्य-
निलया १४ मालिका १५ नवमहिका १६ ।
इति शब्दरत्नावली ॥ तस्या गुणाः । अति-
प्रेतालम् । सुरभित्वम् । सर्वरोगहरत्वम् । इति
राजनिर्वेषः ॥ तपामयुग्माः ।
“नेपाली कथिता तत्त्वैः सप्तला नवमालिका ।
वासनौ श्रीतला लघ्वी तिक्ता दोषत्वाश्रितिन् ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

नवमी, खी, (नवम+टिल्लात् डौप् ।) तिथि-
विशेषः । सा चन्द्रस्य नवमकलाक्रियारूपा ।
शुक्रपचे द्युष्यापचे २४ पञ्चिकाकारसंहितेन
एतदङ्गविधाता ॥ अथ नवमीवयस्या । “सा
चाचारभीयुता यात्रा युम्मात् । भविष्ये ।
‘मासैः चतुर्भिर्यत् पुराणविधिना पूज्य चण्डिकाम् ।
तत् फलं लभते वौर नवमीं कार्त्तिकस्य च’ ॥
तथा भविष्ये ।
‘माये मासि तु या शुक्रा नवमी लोकपूजिता ।
महावन्तेति सा प्रोक्ता महावन्तकरी शृण्याम् ॥
खानं दानं जपो होमो देवाचैन सुपोषणम् ।
सर्वं तदश्यं प्रोक्तं यदस्यां क्रियते नरैः ॥’
तथा कालिकापुराणम् ।

‘नवम्यां नववर्षाणि राजन् ! पिण्डाण्नो भवेत् ।
तस्य तुष्टा भद्रेहौरी सर्वकामप्रदा शुभा ॥’
अटोलादि गवम्यानित्यावारभ्य नव वर्षाणि
यावत् प्रतिशुक्लनवम्या पिण्डेतरभोजनविनिर्तिं-
व्रतमिति सङ्कल्पे विशेषः । सर्वकामप्रदगौरै-
तोषः फलम् ।” इति तिथितत्वम् ॥ श्रीराम-
नवमीवयस्या तच्छद्वेद इष्टवा ॥*॥ इयं दुर्ग-
तिथिः । तत्र तस्याः पूजा कर्त्तया । यथा,—
ब्रजोवाच ।

“इयं देवी वरारोहा यातु शैलं हिमाचलम् ।
तत्र यूयं सुराः सर्वे गत्वा नस्त माचिरम् ॥
नवम्यां सदा पूज्या इयं देवी समाधिना ।
वरदा सर्वलोकानां भविष्यति न संशयः ॥
नवम्यां यस्य पिण्डाण्नी भविष्यति हि मानवः ।
नारी वा तस्य सम्यन्न भविष्यति मनोगतम् ॥”

इति वराहपुराणम् ॥

कार्त्तिकयुक्तनवम्यां जग्द्वाचैपूजाप्रसादानि
यथा,—

“प्रपूजयेष्वगङ्गावैः कार्त्तिके शुक्रपचके ।
दिनोदये च मथाहृ सायाहृ गवमेष्वहनि ॥”

इति मायातन्त्रे १७ पटलः ॥

“कुम्भराश्चित्ते चन्द्रे नवम्या कार्त्तिकस्य च ।
उषस्याहृदितो भागुहृं गर्मामाध्य यववान् ॥
पुच्चारोगधर्न लेभे लोकसात्त्वमेव च ।
तां तिथिं प्रायं मनुजः शूनिभैर्मदिने विदि ।
प्रपूजयेष्वगङ्गावैः धर्माकामार्थमोक्षादम् ॥”

इति कात्यायनीतन्त्रे ७८ पटलः ॥

“कार्त्तिके शुक्रपचे तु चेतायाः प्रथमेष्वहनि ।
चित्तन्यं पूजयेहैर्वै द्वार्गां सम्पत्प्रवृद्धये ॥”

इत्युत्तरकामाच्छातन्त्रे ११ पटलः ॥
अथ नवमीजातपलम् । यथा, कोषीप्रदीपै ।
“विदोधकर्त्ता सुजनेरगम्यः
परापकारार्थमतिः कुशीलः ।
आचारहीनः क्षम्यः कठोर ।
प्रस्तुतिकां नवमी यदि स्थात् ॥”

नवयैवना, खी, (नवं यैवनं यस्याः ।) युक्ती ।
तत्पर्यायः । दिक्करी २ । इति हारावली ।
१५४ । ताजुनी३ कुहेली४ । इति शब्दमाला ।
नवरङ्गं, खी, (नव रङ्गा यसात् ।) कायस्य-
सुखकुलीनाना पञ्चदानचतुर्यहृष्णामककृल-
विशेषः । तद्यथा,—
“समाने प्रथमं दानं हितीयस्य कविडके
षङ्गभातिरुत्तीयस्य मथश्चेष्टे चतुर्थकम् ।
तिथ्योत्ते पञ्चमं दानं कुर्यादैतदिधानतः ।
ग्रहणं जन्मनि समे कनिष्ठे च हितीयकम् ।
द्वृतीयं जन्ममध्याशे तेऽयोजिष्ठि चतुर्थकम् ।
नवरङ्गमिति प्रोक्तं सुखानां हि महागुणम् ॥”

इति कुलाचार्यकारिका ।

नवरङ्गं, खी, (नवानां रङ्गानां समाहारः ।)
नवप्रकारमण्यः । तद्यथा,—
“सुक्तामाणिकवैदूर्यगोमेदान् वज्जिविद्मौ ।
पद्मरागं मरकतं गौलस्ति यथाक्रमात् ॥”

इति तन्त्रसारः ॥

(यथा च,—

“वच्च मौक्तिकचैव माणिक्यं नौलमेव च ।
तथा मरकतं जीर्णं महारत्नानि पञ्चधा ॥
गोमेदः पद्मरागस्य वैदूर्यस्य ग्रवालकम् ।
चत्वारि उपरवानि नवरङ्गमित्वं स्फुतम् ॥”

“रत्नं गारुदतं पुष्यं रागो मणिक्यमेव च ।
इन्द्रनीलस्य गोमेदस्था वैदूर्यमित्यपि ॥
मौक्तिकं विद्मज्जेति रदान्युक्तानि वै नव ॥
रवं हीरो । गारुदतं पात्रा । माणिक्यं पञ्च-
रागः । इन्द्रनीलः गौला ।” इति भावप्रकारश्च
पूर्वस्वरूपं प्रथमे भागे ॥) नवग्रहोपशमान्ये
धार्याणि नव रङ्गानि यथा,—
“वैदूर्यं धारयेत् सूर्ये नौलस्य ग्रगलाङ्कने ।
आवनेयेष्विमाणिक्यं पद्मरागं शशाङ्कने ॥
शुरीं सुक्तां भूगो वचं शूनी नौलं विदुर्धाः ।
राहौ गोमेदकं धार्यं केतौ मरकतन्त्रा ॥”

इति देविका ॥

विक्रमादित्यराजसमाध्यनवसंख्यकपण्डिताः ।
यथा,—

“धन्वन्तरिच्छपण्कामरचिंहशङ्क-
वैतालभृथटकर्पैरकालिदासाः ।
खातो वराहमिहिरो त्रुपतेः समाय
रवानि वै वरस्त्रिनंव विक्रमस्य ॥”

इति नवरङ्गम् ॥

नव योक्ताः । यथा,—
“मित्रमर्थं तथा गोत्रिधर्मकार्पणस्वरूपकाः ।